

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇХНЬОГО ВИРІШЕННЯ

Формування інноваційно-інвестиційного потенціалу України є, безперечно, одним із найважливіших чинників для розвитку економіки країни, адже саме завдяки йому стає можливим активне залучення прямих іноземних інвестицій, розробка інновацій та їх подальше впровадження, підвищення конкурентоспроможності національної продукції. У сучасних реаліях, особливо з огляду на прагнення України стати членом ЄС, вивчення проблем та перспектив формування інноваційно-інвестиційного потенціалу є особливо актуальним.

Зазначимо визначення категорії «інноваційно-інвестиційний потенціал». Інноваційно-інвестиційний потенціал держави є системою інноваційно-інвестиційних ресурсів, факторів та умов, що створюють можливості для здійснення інноваційної та інвестиційної діяльності, акумуляції та освоєння інвестиційних коштів з метою забезпечення динамічного розвитку і розширеного відтворення та досягнення конкурентоспроможності економіки [1]. Слід зауважити, що фундаментом інноваційно-інвестиційного потенціалу держави є потенціали усіх суб'єктів господарювання як структурних одиниць національної економіки країни.

На жаль, нинішній рівень інноваційно-інвестиційного потенціалу України не відповідає бажаному, через що ефективне використання ресурсів країни ускладнене, як і інвестиційна діяльність, уповільнюється економічний розвиток. Серед основних проблем формування інноваційно-інвестиційного потенціалу України виділяють такі, як [2, 3]: несправедлива конкуренція на ринках, труднощі в отриманні державної підтримки для розробки й впровадження інновацій, нестача джерел фінансування суб'єктів господарювання; відсутність належної інноваційної політики, неефективне галузеве регулювання; суперечлива нормативно-правова база у регулюванні питань інноваційного розвитку й інвестиційної діяльності; недовіра інвесторів через бюрократичні бар'єри, високий рівень корупції, нестабільну політичну ситуацію, незахищеність прав інвесторів тощо.

При цьому, варто зазначити, в Україні є великий природно-ресурсний і кадровий потенціали, вигідне географічне розташування (зокрема, територіальна наближеність держави до країн ЄС), наявність перспективних галузей.

Подолання згаданих вище проблем вимагає реалізації суттєвих змін, зокрема впровадження ефективного механізму захисту інвесторів та об'єктів права інтелектуальної власності на основі міжнародних стандартів, урізноманітнення форм ведення наукового підприємництва, залучення приватного сектору до участі у фінансуванні інноваційної діяльності за рахунок надання зазначеним суб'єктам господарювання пільг та/або квот, використання інноваційної продукції, розробленої вітчизняними суб'єктами, у практичній діяльності, усунення суперечностей і прогалин у законодавстві, проведення судової реформи для боротьби з корупцією й повернення довіри до судів.

Отже, вживання згаданих вище заходів є важливим для підвищення інноваційно-інвестиційного потенціалу України, забезпечення інвестиційної привабливості держави.

Перелік посилань

1. Юхновський І. В. Сутність та структура інноваційно-інвестиційного потенціалу економіки: основні підходи та напрями формування. *Український соціум*. 2010. № 2. С. 159–171.
2. Чапляк Н.І. Інвестиційна привабливість України: проблеми та шляхи вирішення в сучасних реаліях. *Економіка та суспільство*. 2022. № 40.
3. Радчук Т.М. Проблеми та перспективи інноваційного розвитку економіки України. *Право та державне управління*. 2022. № 3. С. 222–227.